

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/243/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217220409
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217220409.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: V. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. F., V. XXXX, o zaplatenie 6 853,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 12. 09. 2018 č. k. 14Csp/275/2017-108 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napaadnutej časti týkajúcej sa splatnosti žalobcovi prisúdeného plnenia a v časti nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a v e c m u v týchto častiach v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napaadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 024,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 368,97 eura od 20. 12. 2014 do 27. 01. 2015, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 290,47 eura od 28. 01. 2015 do 25. 03. 2015, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 211,97 eura od 26. 03. 2015 do 17. 02. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 121,47 eura od 18. 02. 2016 do 13. 04. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 7 042,96 eura od 14. 04. 2016 do 28. 04. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 964,47 eura od 29. 04. 2016 do 27. 05. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 885,97 eura od 28. 05. 2016 do 06. 06. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 776,67 eura od 07. 07. 2016 do 29. 07. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 722,02 eura od 30. 07. 2016 do 12. 09. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 667,37 eura od 13. 09. 2016 do 11. 10. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 612,72 eura od 12. 10. 2016 do 11. 11. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 558,07 eura od 12. 11. 2016 do 15. 12. 2016, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 503,42 eura od 16. 12. 2016 do 13. 01. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 448,77 eura od 13. 01. 2017 do 15. 02. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 394,12 eura od 16. 02. 2017 do 20. 03. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 339,47 eura od 21. 03. 2017 do 18. 04. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 284,82 eura od 19. 04. 2017 do 15. 05. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 230,17 eura od 16. 05. 2017 do 23. 06. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 175,52 eura od 24. 06. 2017 do 17. 07. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 078,92 eura od 18. 07. 2017 do 23. 08. 2017, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 6 024,27 eura od 24. 08. 2017 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 75,80 %.

2. Vyšiel zo zistenia, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli dňa 23. 06. 2014 zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 7 542,22

eura, ktoré sa žalovaný zaviazal splatiť 99 mesačnými splátkami po 165 eur, pričom žalovaný žalobcovi z tohto titulu uhradil len sumu 1 517,95 eura. Keďže žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, ku dňu 19. 12. 2014 žalobca poskytnutý úver zosplatnil. Právne vec oprel o ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka; § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 5, 6 a 9, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len OZ); § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a § 3 a § 10d ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Prezentoval názor, že právny vzťah medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským, pre ktorý je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaný nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy a príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Konštatoval, že hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa o absolútny obchodnoprávny vzťah, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a formulárový obsah zmluvy pripravenej pre veľký počet spotrebiteľov nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že zmluva je neplatný právny úkon, pretože nebola zrozumiteľná a určitá a je v rozpore s dobrými mravmi, keď z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že zmluvu podpísal a v čase jej podpísania mu bolo jednoznačne zrejmé, že predmetom zmluvy je poskytnutie úveru, jeho výška ako aj to, že úver má splácať v 99 mesačných splátkach po 165 eur mesačne. Argumentoval, že skutočnosť, že žalovaný podpísal zmluvu narýchlo, nemožno pripísať na ťarchu platnosti zmluvy ako takej, ale na ťarchu žalovanému, ktorý k procesu vstupu do záväzkovoprávneho vzťahu pristúpil prinajmenšom ľahkovážne a zmluvu rozsiahleho obsahu, ako aj podmienky k zmluve, si pred podpisom zmluvy nepreštudoval, ale zmluvu bez ďalšieho podpísal. Zistil, že preskúmaná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti (údaj podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.), pričom výška odplaty dojednaná medzi účastníkmi zmluvy prevýšila najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie tohto úveru (maximálna výška odplaty vychádzajúc zo zverejnených údajov na webovom sídle Národnej banky Slovenska bola v danom prípade dvojnásobok 10,43 %, t.j. 20,86%), pričom v zmluve bola dojednaná odplata vo výške 24,18 %. Dojednanie o odplate považoval za neprijateľnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatná. Úver preto považoval za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi tak vznikol nárok len na zaplatenie sumy rozdielu medzi tým, čo bolo žalovanému titulom spotrebiteľského úveru poskytnuté a tým, čo už uhradil. K žalovanému namietanej platnosti právneho úkonu - predčasnému zosplatneniu úveru, uviedol, že sa jedná o platný právny úkon, ktorý bol vykonaný v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Prezentoval názor, že veriteľ bol oprávnený pristúpiť k predčasnému zosplatneniu úveru, keď žalovaný svoju zmluvnú povinnosť poskytnutý úver riadne a včas splácať neplnil, pričom výzva na úhradu spolu s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru mu bola právnym predchodcom žalobcu riadne doručená a túto prevzala manželka žalovaného podľa doručky dňa 07. 11. 2014. čo vyplýva z doručky založenej na č. I. 16 spisu. Dôvodnosť žaloby mal preukázanú v časti o zaplatenie sumy 6 024,27 eura predstavujúcu rozdiel medzi tým, čo žalovaný titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru dostal (7 542,22 eura) a tým, čo uhradil (suma 1 517,95 eura), keď žalovaný svoje tvrdenia, že z úveru uhradil viac než 1 517,95 eura žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaným predložené listiny - detail pohybu zo dňa 23. 10. 2017 a pohyb na účte dňa 13. 12. 2017 nepovažoval za dôkazy relevantne preukazujúce reálnu čiastočnú úhradu dlžnej sumy, pretože tieto listiny nepreukazujú úhradu dlžnej sumy pripísaním na účet veriteľa. Žalobu označil za dôvodnú i v časti uplatneného úroku z omeškania z dlžnej sumy, zohľadňujúceho čiastočné úhrady dlžnej sumy realizované po zosplatnení úveru do 31. 08. 2017, vyplývajúce z prehľadu splátok a úhrad, keď žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Zvýraznil, že ak zo strany žalovaného prípadne došlo k nejakým ďalším úhradám realizovaným po 31. 08. 2017, tieto je potrebné odpočítať od sumy, na zaplatenie ktorej bol žalovaný týmto rozsudkom zaviazaný. Výška sumy, na zaplatenie ktorej bol žalovaný zaviazaný týmto rozsudkom totiž zohľadňuje len úhrady, ktorých prijatie žalobca potvrdil a to v prehľade splátok a úhrad priloženom k žalobe, ktorý listinný dôkazný prostriedok žalovaný nenamietal. Dodal, že lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak

mala strana vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pomer úspechu žalobcu v konaní vyčíslil v rozsahu 87,90 % a úspechu žalovaného v rozsahu 12,10 % a priznal žalobcovi, ako v konaní úspešnejšej strane sporu, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 75,80 %.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie len v časti splatnosti žalobcovi prisúdeného plnenia, žiadal ho zmeniť a povoliť mu splácať dlžnú sumu v splátkach po 157,65 eura mesačne. Zvýraznil, že na pojednávaní dňa 12. 09. 2018 uviedol, že jeho mesačný príjem a výdavky na chod domácnosti mu neumožňujú splatiť takú vysokú dlžnú sumu v lehote súdom stanovenej. Tvrdil, že je v jeho možnostiach a schopnostiach splácať dlžnú sumu po 165 eur. Akcentoval, že sa nachádza v zlej finančnej situácii, mesačne s manželkou splácajú hypotéku v sume 440 eur mesačne, desať jeho spotrebiteľských úverov vo výške 300 eur mesačne, šesť spotrebiteľských úverov manželky vo výške 200 eur mesačne, náklady na bývanie vo výške 351 eur mesačne, pričom ich spoločný príjem je cca 1 550 eur mesačne. Okrem uvedeného manželka má zvýšené výdavky v súvislosti s liečbou cukrovky a zaplatenie dlžnej sumy jednorazovo je tak pre nich likvidačné. Vykol prvoinštančnému súdu, že v tomto smere sa nezaoberal ním navrhovanými dôkazmi.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

6. Predmetom tohto konania bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 6 853,64 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 20.12.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom žalobcovi priznal sumu 6 024,27 eura s príslušenstvom špecifikovaným v jeho enunciate a vo zvyšku žalobu zamietol, ktoré výroky pre absenciu odvolania strán sporu nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je tak len odvolaním žalovaného napadnutá lehota splatnosti prisúdeného plnenia a nadväzujúci výrok o nároku na náhradu trov konania.

7. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho konania, ktoré zaviniť súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravdla vždy strane sporu spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces a odnímajú jej možnosť konať pred súdom. Vydanie zmätočného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia.

9. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11. Z citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku. vyplýva, že lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je zásadne paričná lehota tri dni. Uvedené ustanovenia ale súdu umožňujú, vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, určiť aj lehotu dlhšiu, prípadne určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom súd určuje zároveň výšku splátok a podmienky splatnosti, ako i to, že pri nedodržaní jednej splátky je hneď splatný celý zvyšok dlhu. Pre takéto rozhodnutie sa podľa súdnej praxe vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver súdu o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. Súd môže sám a nezávisle, i bez návrhu strany, uvážiť, či je toto povolenie uvedenej výhody vhodné so zreteľom na okolnosti danej veci. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné neplnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní nebolo v riešenom prípade pre žalobcu príliš ťaživé. Záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený. Odvolací súd tiež dodáva, že pri rozhodovaní o určení lehoty splatnosti dlžnej sumy, či výšky splátok, je potrebné právne ochraňovať obe strany sporu a zabezpečiť aj reálne splnenie priznaného plnenia.

12. V súdnej veci zo zápisnice z pojednávania zo dňa 12. 09. 2018 vyplýva, že žalovaný na tomto pojednávaní žiadal povoliť mu zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, dôvodiť svojou neuspokojivou ekonomickou situáciou. Či súd prvej inštancie vo svetle zhora uvedených teoretických východísk posudzoval splnenie podmienok pre povolenie žalovanému splatiť priznanú pohľadávku v splátkach nemožno z jeho rozhodnutia, ktoré zaväzuje žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vyvodiť pre jeho nepreskúmateľnosť v tejto časti, keď v ňom absolútne absentuje akékoľvek zdôvodnenie určenej lehoty na plnenie vo vzťahu k žiadosti žalovaného splácať dlžnú sumu v splátkach, čím nespĺňa náležitosti požadované v ust. § 220 CSP.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti špecifikovanej v enunciiate tohto rozhodnutia, ako aj v nadväzujúcom výroku o trovách konania, podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom súd prvej inštancie v smere uvedenom odvolacím súdom doplní dokazovanie a opätovne rozhodne o splatnosti prisúdenej sumy, pričom rozhodnutie odôvodní zákonným spôsobom, vyporiadajúc sa v ňom i so všetkými námietkami žalovaného uplatnenými v odvolaní. Zároveň rozhodne i o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že neunikla jeho pozornosti zrejmá nesprávnosť vo výroku napadnutého rozsudku /číselné vyjadrenie sumy z omeškania od 18. 02. 2016 do 13. 04. 2016/, ktorú je potrebné opraviť postupom podľa § 224 CSP vydaním opravného uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie

je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).